

ner, og hvor vi kan tænke i de baner og få en åben debat, i stedet for at man hele tiden skal vedtage noget. Alene af den grund afviser vi forslaget fra De Konservative, men vi gør det selvfølgelig også af indholdsmæssige årsager.

Det, der har vist sig i debatten her, er jo for det første, at alle synes, det er en vigtig diskussion. Det er vi jo glade for. For det andet har der også vist sig nogle politiske skillelinjer, hvor Det Konservative Folkeparti med de historiske rødder, det har, har holdt ved dem og står for nogle bestemte synspunkter, og det er jo rart, at der er noget, vi kan genkende.

Jeg vil godt sige til det dér med, om nu ikke denne kvalitetsdiskussion kunne have været rejst for nogle år siden: Jo, den har da været rejst hele tiden. Det har været et spørgsmål om, hvad man lægger i kvalitet. Og når hr. Frank Dahlgaard hæfter sig ved, at for 3 år siden kunne man ikke gøre sådan noget, og SF kunne i hvert fald slet ikke, så har hr. Frank Dahlgaard måske nu en opfattelse af, at vi i dag diskuterer ud fra de præmisser, som hr. Frank Dahlgaard misrøgtede uddannelsesdebatten med for 4-5 år siden.

Det gør vi netop ikke. Den debat, vi har haft her, har indholdsmæssigt været ud fra kvalitet, og vi er enige om, at der er nogle almene, der er nogle faglige, og der er nogle personlige kvalifikationer, som er helt centrale.

Dér, hvor skillelinjerne går – de er der jo også – er i spørgsmålet om effektivitet i forhold til kvalitet, og i hvilket omfang det er i overensstemmelse med hinanden. Det er meget vigtigt, som man gør i den tværministerielle rapport, at måle uddannelserne i forhold til, hvad de koster. Kunne man gøre det hurtigere, eller i hvilket omfang er der andre ting, man også skal lægge ind i det? Dér tror jeg, der er nuancer. Men jeg er glad for, at f.eks. Socialdemokratiets ordfører hæfter sig ved, at kvalitetsbegrebet er meget bredere end det, som ligger i embedsmandsrapporten.

Der er flere, der har været inde på denne rapport, og jeg vil gerne understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at vi synes, rapporten er glimrende. Vi synes, det er udmærket, at embedsmænd laver den slags rapporter. Skulle vi have den brede rapport om kvalitet, var det en helt anden sammensætning af mennesker, der skulle have været der. Så skulle vi have haft nogle med, der repræsenterer andre sider af uddannelsessystemet, også nogle uden for uddannelsessystemet, og nogle,

der er beskæftiget direkte i uddannelsessystemet, og ikke embedsmænd, der sidder på et kontor. Sådan må det være.

Men det er en glimrende rapport. Jeg er bare uenig i, at det kaldes kvalitet ret meget af det, men det giver os nogle synspunkter, som jeg også i den her debat synes vi har haft glæde af.

Så vil jeg godt sige til noget, som fru Elisabeth Arnold sagde, en bemærkning om, at børn skal være børn. Jeg forstår bemærkningen helt præcist, og jeg håber også, der er andre, der er opmærksomme på, at det er vigtigt, at man ikke hele tiden tænker på, at det drejer sig om at lære tingene skolemæssigt så tidligt som overhovedet muligt. Man kan lære på forskellig måde, også uden at man hele tiden målrettes i en skole.

Til nogle af de andre ordførere vil jeg sige, at jeg forbinder de synspunkter, vi har givet udtryk for, og de synspunkter, som f.eks. fru Hanne Severinsen fra Venstre, fru Susanne Clemensen fra Centrum-Demokraterne og hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti har. Det er ikke tilfældigt, at vi har været med til at lave det sidste folkeskoleforlig sammen. Det er ikke helt tilfældigt. Der er en række ting, vi ikke er enige om, men der er også nogle ting, som vi trods alt er enige om.

Og så til hr. Søren Kolstrups spørgsmål om, hvorvidt man kan diskutere kvalitet. Jeg vil altså blive ved med at bruge ordet kvalitet, det er et glimrende ord, og vi vil have kvalitet i uddannelsessystemet, vi vil have kvalitet i uddannelserne.

Det er så et spørgsmål om, hvad det er, vi definerer som kvalitet, og hvordan vi måler det. Der er da en række ting, som man godt kan måle bedre, end man gør i dag. Men det, der også er vigtigt, når man laver de dér evalueringer – og det er det sidste, jeg berører – er, at man også kan evaluere andet end det, man kan måle. Man kan godt gå ud og spørge dem, der er i uddannelsessystemet, dem, der er elever, dem, der er studerende: Hvordan har I det derude i den institution? Lærer I noget? Får I en ordentlig undervisning . . . ? og sådan noget. Det kan ikke stilles op kvantitativt, men det kan sagtens give en fornemmelse af, hvordan det står til, og vi er tilhængere af, at det danske uddannelsessystem skal vurderes.

Vi er ikke sikre på, at regeringens forslag til et evalueringsinstitut er rigtigt, men det kommer jo først i Folketinget senere. Men vi er tilhængere af, at man måler det danske uddannel-